

บทสรุป

แล้วความฝันที่ยาวนานตลอดระยะเวลา 7 ปีของผมนั้นกำลังจะสิ้นสุดลง ผมเคยฝันว่าจะผลิตภาพยนตร์ของตนเองสักเรื่อง ตั้งแต่สมัยเรียนอยู่ ปวช. แผนกถ่ายภาพและภาพยนตร์ ที่เทคนิคกรุงเทพ เมื่อจบ ปวช. ผมก็ต้องมองหาทางที่จะได้เรียนเกี่ยวกับภาพยนตร์โดยตรง เพราะที่เดิมที่เรียนอยู่นั้นแค่การถ่ายภาพ ผมจึงต้องผจญเส้นทางหาทางมุ่งสู่มหาวิทยาลัย และได้เข้าสู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แห่งนี้ ผมรอคอยเวลาที่จะได้อยู่ปี 4 เวลาที่จะได้ลงวิชา วส. 491 การศึกษาเฉพาะเรื่อง เพื่อสร้างภาพยนตร์ตามที่ตนเองฝันไว้

ผมนำเอาความรู้ที่สั่งสมมา ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนมาใช้ประโยชน์ ในทุกขั้นตอนการทำงานตั้งแต่ Pre - production สำหรับผลที่ออกมาก็ทำให้ผมได้รู้ว่า หากทำภาพยนตร์สักเรื่องจริงเตรียมตัวพบกับปัญหา จงอดทนและใช้สติแก้ทุกปัญหาอย่างใจเย็น

สุดท้ายนี้ ผมอยากจะบอกว่าการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ทำให้ผมได้รู้ว่าภาพยนตร์ที่ถูกต้องทำสำเร็จมาสักหนึ่งเรื่อง ไม่ว่าจะดีหรือไม่ดีอย่างไรก็ต้องชมเชยผู้กำกับทุกคนที่สามารถทำออกมาสำเร็จ เพราะเขาสามารถเอาชนะปัญหาต่าง ๆ จนจบเรื่องได้ นับว่าต้องมีความมานะและอดทนอย่างสูงทีเดียว ผมคงจะเลิกวิจารณ์ภาพยนตร์ในทางไม่ดี แล้วหันมายกย่องผู้กำกับก่อนที่สามารถควบคุมงานจนสำเร็จได้ ส่วนเนื้อเรื่องเป็นอีกเรื่อง ผมรู้สึกนับถือผู้กำกับทุกท่านบนโลกนี้ที่ทำภาพยนตร์สำเร็จ ผมเข้าใจแล้ว แม้จะเพียงแค่เศษเสี้ยวก็ตาม